...r enhver rettænkende Mand ved igjen...em Breve eller længere Artikler at ud...kke fine Meninger, i saavel politisk ...enseende som i hjemlige Affærer, der ...n være til Gavn og Oplysning for ...ens Læsere.

Da jeg selv ikke er nogen Skribent ag...er jeg ikke at indlade mig paa nogle af ...e mange vigtige Spørgsmaal, som af...enter Behandling; men jeg veed, at a...lene i dette County har vi mange vel...rde Mænd og tillige ypperlige Skri...enter, som nok kan oplyse os mindre begavede en god Del. Det skulde derfor ...ære mig en Glæde at se en lidt mere ...velig Diskustion ført end hidtil her væ...ret Tilfældet; især nu under Valgkam...pagnen kunde der være mange Emner, ...om trænger til en Behandling igjennem ...de danske Aviser. Hvor kan de mange ...af vore Landsmænd, som ikke kan læse de ...engelske Aviser eller nyde godt af Møder, ...hvor Engelsk bliver talt, danne sig en ...Mening om hvem de skal stemme for i ...November? Der er ny og vigtige ...Spørgsmaal oppe hvergang en Præsident ...skal vælges, og vi maa huske paa, at en ...Mand som er mindre kjendt med For...holdene, hans Stemme gjælder ligefaa...meget som den mest lærde Mands.

Jeg skal ikke undlade at takke de ærede ...Landsmænd som igjennem den sidste Tid ...har ladet høre fra sig. Hidtil har maa...ske mange holdt tilbage eller lavet deres ...Artikler kortere for ikke at optage for...megen Plads, men nu kan den Hindring ...ikke være i Vejen, og Mr. Ebbeson vil ...ogsaa som forhen optage saadanne som ...han være af Interesse for Læserne og ...virke til Ubredelsen af hans Blad.

Haabende snart at høre fra flere ...Landsmænd, sluttes med en venlig Hil...sen til Redaktionen og Læserne.

Venligst,

J. P. Krogh.

Sammenplukkede Smaabetragtninger.

— Af N. Ebbeson. —

(Fortsat.)

Dersom Kapitalisten betaler Skat af ...mange Obligationer, som de har staa...ende i Landet herude i Vesten, og han ...betaler Skat i den Stat og County, ...hvor han har sit Hjem, og Skatten skal ...da blive der og tilhøre dem, saa er den ...ligefrem fraranet de vestlige Ejen...domme og givet til de østlige; den for...drer de østlige Ejendomme og udtøm...mer de vestlige. Man kunde maaske se ...nogen Grund for det, hvis man kjendte ...de østlige Staters Stilling, det vil sige; ...hvis vore fraranede Penge blev delt imel...lem den almindelige Folkeklasse. Vi ...ved, at de østlige Stater er temmelig ...godt setlet paa Steder og Landet er ...usigbart og endda dygtig udpint mange ...Steder; hvor det ikke er det, maa de ...forarere det og give det Medicin. Men ...det er Tingen den, at vore frarøvede ...Penge gaar ikke til nogen af den Slags ...Folk, de gaar til Røveraristokrater og ...Monopolister, som har opdynget for ...mange Penge, men de bliver alligevel ved at svindle Penge fra os hver Dag, som de opbevarer i deres Pengehvælving. Det ser ud til at disse kloge, samvittighedsløse Skurke har altid havt Tanker om at plyndre Nordvesten. Først fortalte de Verden, at Nordvesten duede ikke til noget for det var en Orken som bestod af Alkali og Sand og der kunde hverken gro Græs eller Træer undtagen omkring ved Floderne. Men efterhaanden som Emigrationen strømmede ind mere og mere, saa blev Hemmeligheden aabenbaret for Verden, og Ranchemændene og deres Hjælpere i Osten maatte vige Pladsen lidt efter lidt for Civilisationen eller Agerdyrkningen; det viste sig nu, at det var det smukkeste Land i de For. Stater og lettest at haandtere. Man har ikke noget imod at det ogsaa egnede sig godt for Kvægopdrætning, for det bestod af mangfoldige rige Græsgange. Man „kicker" heller ikke imod at Landet blev brugt af Cattlemænd, saalænge der ikke var Brug for det for Dyrkning, men vi er imod at disse Fyre gjorde hvad de kunde evne for at beholde det for sig selv. Det gik endda saavidt at Landet vest for Missouri River blev erklæret for ubrugbart. Der blev sagt, at det var en gold Orken, der var en Tid at Folk troede det, og Regjeringsdepartementet og Kongressen troede det uden at undersøge Forholdene. Heldigvis kom det for Dagens Lys at nogle squatters havde setlet derude og høstet ganske godt, og det blev paa en Maade rapporteret af samvittigfulde Mennesker til højere Vedkommende ligesom det ogsaa kom for Kongressens Øren. Kongressen lod saa Forholdene undersøge, — Kongressen var ikke saa korrupt dengang som nu. Saa gik disse Tyvespekulanters Plan istykker. De kom ikke til at opkjøbe eller at eje Nordvesten for en Spotpris. Dersom det havde sket saa havde vi ikke havt nogen Gavn af Hjemstedloven herude. Dersom saa disse hjærtesløse Kjæltringer ikke engang vilde have folgt Landet paa Spekulation, men vedbleven at behølde det for Kvæghjorder, hvad vilde saa Amerika have været nu, naar man tænker sig det uhyre store Landomraade som er større end flere smaa Kongeriger i Europa. Men nu er der allerede mange Millioner Acres Land af Nordvestens bedste Sletter opdyrket og det indbringer tusinder af Millioner Dollars aarlig. Mange Jernbaner er allerede lagt, og mange kjønne Farmerhuse er opført, og mange smukke Byer med mange kolossale Bygninger. Landet føder en Befolkning af fra 10 til 12 Millioner. De fleste har arbejdet dem op herude ved ærligt Arbejde. Dette Land har været beboet af de vilde Indianere (som er de rette Amerikanere) og været besat med vilde Heste, Bøffelokser og vilde Dyr af alle Slags. Alle disse blev fortrængt for en Del af de For. Staters Tropper og Skytter, som rejste ud paa Jagt, og af Kvægkonger og squatters. Af disse sidste var det, at Folk fandt ud at Landet var brugeligt for Agerdyrkning og der er nu som før nævnt meget af det under Kultur. Det dejlige Græsland var let at behandle, det var blot at sætte Ploven i Jorden og pløje og det er hele Tiden let at dyrke. Det er saa smukt Land som kan findes noget Steds, og frugtbart — det er endnu i sine jomfruelige Aar efterat det har udhvilet sig i tusinder af Aar, saa man kan sige at det bærer endnu sin Førstegrøde og der er Millioner Akres Græsland tilbage som blot venter paa Ploven for at faa Lov til at gjøre Nytte. Ude i Bjergene er fundet en del Mineralier, der er store Bjergkjæder, og det er ikke godt at vide hvormange skjulte og kostbare Skatte de indeholder. Vi har foruden her i Nordvesten fundet megen Petroleum og mange Kulaarer. Det var som før bemærket dette store, rige, uudtømmelige Nordvesten, der var erklæret for at være en gold Orken. Nogle af de Mænd lever endnu, ellers er det mest Efterslægten, som stadig sigter paa Nordvesten, og man kan ogsaa sige at de har rammet temmelig godt. Da Landet blev aabnet for Homestead og Setling, saa brød disse Herrer, som jeg iforvejen har nævnet, sig ikke noget om Landet naar det blev udstykket for Setlingen; de kunde heller ikke komme i Besiddelse af det i den første Tid, men senere kunde de Herrer Millionærer nok kjøbe den ene Setler ud efter den anden. Men de vil ikke eje Landet naar det bliver brugt til Agerbrug, dertil er de for kloge. De forstaar nok, at de vilde derved paadrage sig store Udgifter for at faa Indtægter, de maatte jo saa leje Landet ud til Lejlændinge og derved komme til at lønne Spioner og Forvaltere til at paase at deres Herrer fik den Part de tilkom. Og endda kunde der gjerne være de Lejere, som vilde prøve paa at bedrage Ejerne saa Ejerne maatte søge Bistand af Øvrigheden, og hvem kunde saa endda forsikre om der ikke kunde opstaa større Mytterier. Det kunde saa gjerne blive noget lignende som i Irland, saa man ser nok Grunden, hvorfor Millionærerne ikke spekulerer i opdyrket Land, men de saavelsom andre bruger Landet før Setlingen endnu den Dag i Dag til Kvæggræsning og Faaregræsning i stor Stil. Det er vel ikke andet end ret og billigt, naar de ikke derved forhindrer Setlingen, men det gjør de paa Steder med Eftertryk, hvor de mener det kan lade sig gjøre. (Mere.)

Meddelelser fra Washington.

Landgaverne. — Huset har optaget til Forhandling den vigtige Senatsbill vedrørende Landafstaaelser til Jernbaner. Husets Jernbanekomite gaar videre end Senatet og foreslaar, at ikke blot de Landstrækninger, som ligger langs med ufærdige Baner skal inddrages (saaledes som Senatsbillen foreskriver), men at ogsaa Strækninger, der var afstaaede til Jernbaner, som ikke byggede inden den fastsatte Tid, skal falde tilbage til Offentligheden. Stone fra Missouri gik endnu videre og vilde, at alle Landgrants skulde være forbrudte, naar ikke alle Betingelser var opfyldte. Holman talte for Komiteindstillingen. Ved Senatsbillen vilde man kun gjenvinde 5,627,437 Akres, mestendels værdiløst Land, men ved Husets Bill ikke mindre end 54,323,996 Akres, naturligvis fradraget, hvad der er folgt til virkelige Settlere. Payson betegnede Komiteeindstillingen som upraktisk. Siden forrige Kongres havde Northern Pacific-Banen bygget nok til at gjøre Ejendomsretten til 5 Millioner Akres omtvistelig, og saaledes vilde det fremdeles gaa, om Huset ikke vedtog Senatsbillen.

Fort Omaha-Billen. — Dette Forslag, der for kort Tid siden blev vedtaget af Senatet, er nu ogsaa gaaet igjennem Huset. Denne Lov bestemmer, at det gamle Fort Omaha skal sælges og et nyt Fort med Plads for 10 Kompagnier Mandskab opføres i Stedet. I dette Øjemed bevilges $200,000. Senator Manderson har ført Sagen igjennem Senatet og McShane, som jo har sit Hjem i Omaha, har arbejdet for den i Huset.

Et Forblik. — Interessen for Lovgivningen synes at sygne hen hos de Herrer Lovmagere. Den afløses og fortrænges af Politiken, der nu hver Dag diskuteres paa det ivrigste. Derfor er der ikke Haab om videre Lovgivning i denne Samling undtagen af den Art, der bruges til at trække Stemmer med, det vil sige Pensioner, ødsle Bevillinger til „offentlige Bygninger" o. l. Begge Kamres Udvalg er dog blevne færdige med deres Arbejde, og Resultatet staar opført paa Kalenderen. Senatet er langt forud for Huset. I denne Samling er indført ca. 14,000 Lovforslag. Udvalgene har behandlet omtrent 4000 ud af denne Mængde, og begge Kamre har behandlet omkring det halve eller 2000 af disse. Det beregnes at 8 eller 10 pCt. af de indbragte Forslag vil blive til Love. Af de indbragte Forslag er mindst de to tredjedele Pensionsbevillinger. Det antages at Kongressen slutter om en Maaned.

Phonographen.

De nærmere Enkeltheder ved Edison's opsigtvækkende Phonograph er allerede før bleven omtalt her i Bladet, hvorimod følgende Meddelelse fra Oberst G. E. Gourand i London til „New York Tribune" turde have almindelig Interesse for vore Læsere:

„Kl. 2 i Eftermiddag havde jeg den Ære at modtage fra Mr. Edison hans første fuldkomne Phonograph, som med Edisons egen Udtalelse som Authoritet, i hans egen velkjendte Stemme, meddelte mig gjennem selve Phonographen, at det var første Instrument af hans sidste Opfindelse, som var kommet udenfor hans Laboratorium eller som havd forladt hans Hænder, og selvfølgelig maatte være det første som var kommet til England. Lidt efter Kl. 2 sad jeg og min Familie og lyttede her i England til Edisons saa velbekjendte Stemme, hvoraf ingen af os kunde tage feil, altsaa mere end 3000 Mile fra det Sted, hvor han havde talt og ti Dage efterat Ordene var udtalt, da Instrumentet havde gjort Rejsen over Atlanterhavet. Hans første Phonogram, som Edison kalder det, fortæller mig blandt andre interessante Ting, at Instrumentet indeholder mange Modifikationer fra det, som for nogle Uger blev fremvist i den elektriske Klub i New York, hvilket er saa tilstrækkelig omtalt i Pressen. Der var adskilligt lange, phonogramiske Meddelelser til mig, hvoraf ikke et eneste Ord behøvedes at blive gjentaget, for at det skulde klart og tydelig forstaaes af alle de Tilstedeværende, deriblandt et syv Aars gammelt Barn. Edison siger, at han vil sende mig Phonogrammer med hver Post, som forlader New York, og anmoder mig om at korrespondere med ham uddelukkende gjennem Phonographen, idet han ganske morsomt bemærker, hvilken Fordel det vil være for ham at faa mine Meddelelier i Phonogramform i Stedet for gjennem en ikke let læselig Haandskrift. Edison har til vor Fornøjelse sendt os mange interessante og smukke Musikstykker efter Pianoforte, Cornet og mange andre Instrumenter baade Solonumre og Duetter, etc. hvoraf han har gjentaget mange flere hundrede Gange. Var Erfaring idag har imidlertid været saa behagelig ag udsædvanlig, for ikke at sige overnaturlig, at det vil blive vanskeligt at slaa fast i vor Indbildningskraft at vi ikke har havt en Drøm. Det har været saa interessant, at paa samme Tid, som det er mig en Fornøjelse, synes det ogsaa at være min Pligt at meddele ovenstaaende til Deres vidt udbredte Blad, som jeg saa ofte har seet, har omhandlet denne Mands Arbejder, som har opnaaet en saa uovertruffet Triumf. Al Hæder og Ære for Edison."

Tillad ikke

Din Forkjølelse at have sin frie Leg. Du tror det er en ubetydelig Sag. Men der kan gaa over til Tæring, eller til Blodstyrtning, eller til Catarrh.

Catarrh er væmmelig. Blodstyrtning er farlig. Tæring er Døden i egen Skikkelse.

Indaandingsmaskineriet maa holdes i sund Tilstand og fri for alle Forhindringer og urene Bestanddele. Ellers er der Trouble ivente.

Alle Sygdomme af disse Dele, Hoved, Næse, Strube Luftrør og Lungerne, kan behageligt og fuldstændigt helbredes ved Brugen af Boschee's German Syrup. Tusinder og tusinder af Mennesker kan fortælle Dig dette, hvis Du ikke allerede veed det. Disse Mennesker ere blevne helbredede derved og veed selv hvorledes det er. Kun 75 Cents Flasken. Forlang hos hvilkensomhelst Apotheker.

Typograf.

En flink og paalidelig Sætter kan faa stadig Arbejde i „Stjernens" Trykkeri.

DR. CLARKE

Intet Salær forend Bedring! | Etableret 1851. | CHICAGO, ILL. | 186 Syd Clark St.

Den gamle, paalidelige

Læge og Chirurg,

behandler fremdeles med største Dygtighed og Held

ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND

samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af **Ubesindighed** og **Svaghed**—paa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paafort sig selv et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde straks raadspørge den berømte Dr. Clarke. **Erindrer! Nervøse Sygdomme** (med eller uden Drømme) eller **Svækkelse** og **Tab** af **Nervekraft** behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held.

Gamle Mænd, som lide af Svaghedet, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælder en fuldstændig Helbredelse. ☞ Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.

☞ **De frygtelige Gifter** af **Syfilis** tilligemed alt **urundt Blod** og **Hudsygdomme** helbredes fuldstændig uden Kviksølv. **Husk paa, at en farlig Sygdom,** hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, **forderver** de nuværende og kommende Slægter.

☞ **Alle unaturlige** Udtømmelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. **Begge Kjøn konsulteres samvittighedsfuldt. Alder og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.**

☞ **Syge,** der lide af **chroniske Sygdomme,** bør uforbeholdent skrive og fortælle **Symptomerne** af deres **Tilstand.** Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.

☞ Send 4 Cts. i Frimærker for **et dersmt Værk** over **chroniske, nervøse** og **delikate Sygdomme.** De faar i det norsk-danske Sprog en **udømmende Symptomology** (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved **De selv** kan komme efter **Deres Sygdomstilfælde.** Konsultationer, personlig eller skriftlig, **fri.** Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevne helbredede. **Private Kontorer og Modtagelsesværelser.** ☞ Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, skulle skrive efter Dr. Clarkes berømte Veileder for Damer og Herrer, Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Raadfør Dem med **Dr. Clarke,** før end De henvender Dem til nogen Anden. Et venligt Brev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt formere Deres Liv s guldne Aar. Medicin sendes hvorsomhelst og med betryggende Sikkerhed. Kontortid fra 81 8 til 8; Søndag fra 81. 9 til 12. ☞ Skandinavisk tales. Breve adresseres

F. D. CLARKE, M. D.,
186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Nu er det Tiden

at Eders Venner kommer til

Kansas og Nebraska;

thi Banerne i Osten sælge Billetter for

Halvmaanedlige Land-Excursion

til alle Steder i Kansas og Nebraska,

over

Union Pacific

„The Overland Route",

indtil 1. Juli, d. A. Disse Billetter gjælde 30 Dage for Rund-Turen. For Bortreisen tillades 10 Dage, og 5 Dage for Tilbagerejsen.

J. T. Tebbets,
Gen. Billet-Agent,
Omaha, Nebr.

Yderligere Oplysning erholdes hos **A. Carlson,** Agent i Dannebrog.

Drs. F. A. Horel

og F. G. Test,
(Efterfølgere til Dr. F. R. Horel,)
Læge og Kirurger.

Særlig Opmærksomhed skjænkes Kvinde- og Børnesygdomme.

☞ Altid paa Kontoret Lørdag.

Kontor: over First National Bank, St. Paul, Nebr.

„INDEPENDENT"S

Bogbinderi

i Grand Island Nebr.,

udfører ethvert Slags Bogbinderarbejde, indbefattende Forfærdigelsen af Kontor-Bøger.

Bestillinger modtages paa dette Blads Kontor i Dannebrog.

Is! Is! Is!

bringes i Huset to Gange om Ugen for 50 Cts. pr. 100 Pd.

M. C. Petersen.

— 16 —

„Ja hvad kalder De Malerier?" brød han løs. Et Landskab med de evindelige Bøgetræer — et Søstykke med Skibe — eller et Par pæne Figurer af et Genrebilled! Bah! Men at male Kristus og hans Apostle, saa man uvilkaarligt ...lder Hænderne og faa Taarer i Øjnene — at male Guder og Helte i store herlige Former med Farver, der luer og brænder ind i Sjælen, saa man tror sig ...rykket i en forklaret Skjønhedsverden — Guds Død! det kalder jeg at male, ...om hvem af vore Spækhøkere har nogen Anelse om Sligt?"

Min Nationalfølelse blev krænket ved denne haanlige Afvisning af al dansk ...unst, og jeg svarede med lidt Bitterhed: „De behøver da kun at gaa ind i Stuen ved Siden af, og De skal der finde et Portræt af vor danske Maler Juel, som ...ke er tabt bag af en Vogn."

„Det Melkevandsfjæs? tør De nævne det, naar De staar overfor dette Billede af Rubens? — Sirup og Honning giver Juel til Slikkeri for Smaabørn, ...om Rubens skjænker os Kunstens uforfalskede Vin, som Mænd skulle drikke den."

„Kom nu ind med øg se paa det," sagde jeg, idet jeg trak ham halvt modstræbende ind foran Juels Portræt. „Se nu ret paa det, det er dog ikke saa ...fent."

„Saamænd, det er ikke saa trekantet endda," svarede han mildere.

„Siger De endnu, at det er Sirup og Honning?"

„Det var maaske lidt vel stærke Ord, men det taaler ikke at ses sammen med ...ubens — nej det gjør minsæl ikke! — Og Juel er død over 70 Aar siden, men ...or finder De nu en Maler, der kan male et Portræt som dette?"

„Det kunde dog være. Husker De f. Eks. Billedet af den gamle Kone, som ...nger oppe paa Christians borg Slot i den nyere danske Skole, tætved Døren i ...lille Stue?"

„Tal ikke om det, det er det rene Vand — det rene Vand, siger jeg Dem."

„Det bliver for langt at gaa op paa Christiansborg Slot nu — og desuden ...amlingen nok lukket. Men om vi gik derop, saa vilde det sagtens gaa med ...Portræt, som her med Juels, at De fandt det ikke saa ilde endda."

„Jeg bliver ved, hvad jeg har sagt, at som Rubens kan Ingen af dem male. ...nu her," og vi gik atter ind foran Munken, „ser De Trækkene her omkring ...unden, se det uragede Skjæg (for en Barber maa Tænderne ordentlig løbe i ...nd efter at tage det af), se den fyrige Livskraft, der spiller i Øjet — Sligt ...Ingen af vore Malere gjøre."

„Den danske Kunst er endnu i sin Vorden," svarede jeg, „vi bestræbe os for ...grundigt Naturstudium."

— 9 —

dukket i Ætherens Strømninger, hævet i lysklare Zoner. Ved Siden af det umiddelbare Skjønhedsindtryk, der i enkelte særdeles lykkelige Øjeblikke kunde fylde mig med en næsten overjordisk Glæde, havde jeg ogsaa Fornemmelsen af, at det var Menneskeaandens Udvikling, som jeg her kunde følge: ikke gjennem Bøger og snirklede Skrifttegn, men gjennem ædle Former. Det var mig da magtpaaliggende at erholde Kundskab om, naar disse Arbejder vare frembragte, at følge Kunstnerens Udvikling fra hans første Ungdom til hans modnede Manddom og atter herfra til hans sene, mattede Alderdom. Jeg søgte efter i Kataloger og gamle Skrifter, hørte ogsaa Forelæsninger derover — kort sagt var med Hoved og Hjerte midt i Studiet af Kunsthistorien.

Alt dette var nu saare skjønt; der var kun en Ulæmpe derved, og den var alvorlig nok — det vilde ikke ret bringes i Samklang med Theologien. Forelæsningerne begyndte at forsømmes i en betænkelig Grad, ja min Dristighed gik endog saa vidt, at jeg forgreb mig paa Gamles Manuductionstimer. Denne begyndte at mærke Uraad, gav mig et Par skarpe Irettesættelser, og da disse ikke frugtede, holdt han mig engang tilbage efter endt Time, hvori jeg havde røbet en sørgelig Uvidenhed om de tre Jakob'er i det nye Testamente og blandet dem saaledes med hverandre, at tilsidst ikke engang Gamle selv kunde faa Rede paa dem — og nu lod han sin Veltalenheds Torden rulle i fulde tre Kvarter over mit Hoved, og endte omsider med at udmale et saare mørkt Fremtidsbillede, der viste mig som Lem paa Ladegaarden, paa hvilket Sted mere end en theologisk Student efter Gamles Sigende skulde være havnet.

Denne Tordentale forblev ikke uden Virkning paa mig, men rigtignok den omvendte af, hvad Gamle havde ment. Det stod klart for mig, at det gik ikke længer an saaledes at halte til begge Sider: der maatte træffes et afgjørende Valg mellem Theologien og Kunsthistorien. Jeg valgte den sidste. Rigtignok kunde jeg først have taget theologisk Embedseksamen og bagefter studeret Kunsthistorie, men min Kjærlighed til den sidste var for stærk til at jeg kunde finde mig i at tjene fem lange Aar for Lea, for først saa at vinde min Rachel. Hvad skulde jeg desuden med Embedseksamen, naar jeg ikke vilde være Præst? Det syntes mig at bortkaste 5 Ungdomsaar for den yderst tvivlsomme Fordel at have en Eksamen i Ryggen. Endnu lod jeg dog hengaa en fjorten Dages Tid, hvori jeg nøjere overtænkte min Plan, medens jeg til samme Tid læste flittigt til Manuductionstimerne for ikke unødigt at vække Gamles Vrede. Han havde nemlig et ikke ringe Ord at sige ved Afgjørelsen. For et halvt Aars Tid siden var vor kjære Fader vandret bort fra denne Verden, og Gamle var nu som ældste Søn Famili-